

21. Yüzyıl Becerileri ve Çevirmen Edinci Bileşenlerinin Kesişimi

The Intersection of 21st-Century Skills and Translator Competence Components

Araştırma Makalesi

Buğra KAŞ*

* Öğr. Gör. Dr., Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tokat Meslek Yüksekokulu, Yabancı Diller ve Kùltürler Bölümü, Tokat, Türkiye, e-posta: bugrakas@gmail.com.tr, ORCID: 0000-0002-8529-6298

ÖZET

Bu çalışma, hızlı teknolojik gelişmeler ve küreselleşme bağlamında profesyonel çevirmenler için gerekli olan yetkinlikler ile dijital okuryazarlık, eleştirel düşünme, kişilerarası iletişim ve yaratıcılık dâhil olmak üzere 21. yüzyıl becerileri arasındaki temel kesişimi incelemektedir. Mevcut alan yazını ve konuya dair çerçeveleri sistemli bir şekilde gözden geçirerek, bu çağdaş becerilerin çevirmen eğitimi programlarına dâhil edilmesinin profesyonel gelişimi ve çeviri çalışmalarının genel kalitesini belirgin şekilde nasıl iyileştirebileceğini ortaya koymaktadır. Analiz, çevirmen yetiştirme sürecinin evrimleşmesi gerektiğini vurgulayarak, çevirmenleri dijital ve küreselleşmiş bir profesyonel ortam ile karşı karşıya bırakan zorluklar için donatmayı hedefleyen müfredat güncellemelerini savunmaktadır. Ayrıca, çevirmen eğitimi 21. yüzyıl becerilerinin talepleriyle uyumlu hale getirmenin zorluklarını ve bu becerilerin odaklanmış gelişimi yoluyla çevirmen edincini güçlendirme fırsatlarını vurgulamaktadır. Makale, müfredat tasarımında sürekli yenilik, öğreticiler için profesyonel gelişim ve akademik kurumlar ile çeviri endüstrisi arasında güçlendirilmiş işbirliği çağrısında bulunmaktadır. Eyleme geçirilebilir iç görüler ve öneriler sunarak, çevirmenleri modern profesyonel çevrenin karmaşıklıklarında başarılı bir şekilde yol almak için gereken çok yönlü beceriler setiyle donatma konusundaki devam eden tartışmalara katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Çeviribilim, Çevirmen Edinci, 21. Yüzyıl Becerileri, Çevirmen Eğitimi, Çeviri Öğretim Müfredatı

ABSTRACT

This study examines the fundamental intersections between the competence required for professional translators in the context of rapid technological developments and globalization and 21st-century skills, including digital literacy, critical thinking, interpersonal communication, and creativity. By systematically reviewing existing literature and frameworks on the subject, it reveals how incorporating these contemporary skills into translator training programs can significantly improve professional development and the overall quality of translation work. The analysis highlights the need for translator training to evolve, advocating for curriculum updates aimed at equipping translators for the challenges facing a digital and globalized professional environment. It also highlights the challenges of aligning translator teaching with the demands of 21st-century skills and the opportunities to strengthen translator competence through focused development of these skills. The article calls for continued innovation in curriculum design, professional development for instructors, and strengthened collaboration between academic institutions and the translation industry. By offering actionable insights and recommendations, it aims to contribute to ongoing discussions about equipping translators with the versatile skillset required to successfully navigate the complexities of the modern professional environment.

Keywords: Translation Studies, Translator Education, 21st Century Skills, Translator Training, Translation Curriculum

1. Giriş

21. yüzyıl, iş piyasasını ve mesleki başarı için gerekli becerileri önemli ölçüde dönüştüren, benzersiz teknolojik gelişmeler ve küreselleşmenin damgasını vurduğu bir çağı başlattı. 21. yüzyıl becerileri; eleştirel düşünme, iletişim, işbirliği ve yaratıcılık dâhil, ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere, geniş bir yetenekler dizisi şeklinde kaçınılmaz bir hale geldi. Bu beceriler yalnızca modern çalışma ortamlarının karmaşıklıklarıyla başa çıkmak için değil, aynı zamanda dijital olarak bağlantılı bir dünyada kişisel gelişimi ve aktif vatandaşlığı teşvik etmede de gereklidir. Bireylerin becerilerini sürekli olarak uyarlaması, öğrenmesi ve uygulaması zorunluluğu, yeniliğe, kültürlerarası anlayışa ve yaşam boyu öğrenmeye yönelik daha derin bir toplumsal değişimi yansıtmakta ve bunların hem profesyonel hem de kişisel alanlardaki önemini vurgulamaktadır.

Gelişen profesyonel ortama paralel olarak çeviri endüstrisi, çeviri hizmetlerinin kalitesini ve verimliliğini koruma ve artırmada çevirmen edincinin kritik rolünü ortaya çıkartmaktadır. Çevirmen edinci çerçeveleri, dil becerisini, kültürel duyarlılığı, teknik yeteneği ve alana özgü uzmanlığı kapsayan, ihtiyaç duyulan bilgi ve becerilerin birleşimini ayrıntılarıyla sergilemektedir. Bu çerçeveler, çevirmen eğitim programlarına ve profesyonel uygulamalara rehberlik etmede temel oluşturur ve çevirilerin yalnızca dil açısından doğru olmasını değil aynı zamanda kültürel ve bağlamsal açıdan da uygun olmasını sağlar. Yeterliliklerin önemi, çevirinin temel görevinin ötesine geçerek giderek birbirine bağlanan bir dünyada açık, etkili kültürler arası iletişimi kolaylaştırma yönündeki daha geniş hedefi etkilemektedir.

21. yüzyıl becerileri ile çevirmen edinci arasındaki bağlantıyı keşfetmenin mantığı, günümüzün profesyonellerinden talep edilen beklentilerin, geleneksel beceriler ile modern, uyarlanabilir yeteneklerin uyumlu bir karışımını gerektirdiğinin kabul edilmesinden kaynaklanmaktadır. Çevirmenler için bu, yalnızca birden fazla dile ve kültüre hâkim olmak değil, aynı zamanda dijital araçlardan yararlanmak, küresel ekipler arasında etkili bir şekilde işbirliği yapmak ve yaratıcı problem çözme stratejileri kullanmak anlamına da gelir. Kesişim özellikle çeviri mesleğinin gelişmesi, teknolojik gelişmeler ve iletişimin küreselleşmesinin yeni zorluklar ve fırsatlar yaratmasıyla gerçekleşir. 21. yüzyıl becerilerinin geleneksel çevirmen yeterliliklerini nasıl tamamlayabileceğini ve geliştirebileceğini araştırmak, alanda yenilik için potansiyel yollar sunarak sonuçta daha çok yönlü ve yetenekli bir çeviri iş gücünün geliştirilmesine katkıda bulunur.

Mevcut araştırma, çağdaş becerilerin çevirmenlerin mesleki gelişimini ve çeviri işinin kalitesini nasıl artırabileceğini anlamaya odaklanarak, 21. yüzyıl becerileri ile çevirmen edinci bileşenlerinin kesişimini sistematik olarak araştırmayı amaçlamaktadır. İnceleme, mevcut alan yazını ve konuya dair çerçeve çalışmaları derinlemesine inceleyerek, 21. yüzyıl becerilerinin çevirmen edincinin temel bileşenleriyle kesiştiği yolları tanımlayacak ve analiz edecektir. Araştırmanın kapsamı, bu becerilerin çeviri mesleğine uyarlanmasına yönelik uygulanabilir iç görüler ve tavsiyeler sunmak amacıyla, kesişimin çevirmen eğitimi, yetiştirme programları ve mesleki uygulamalar üzerindeki etkilerini incelemeye kadar uzanmaktadır. Makale, kapsamlı analiz aracılığıyla, çevirmenleri 21. yüzyılın profesyonel ortamının zorlukları ve fırsatlarına hazırlama konusunda süregelen söylemlere katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

2. Kavramsal Çerçeve

21. yüzyılın başlaması, hızlı teknolojik ilerlemeler, küresel ilişkiler ve karmaşık sosyokültürel dinamiklerle şekillendirilen bir dönemi beraberinde getirmiştir. Aynı zamanda, bahsi geçen dönem, bireylerin hem kişisel hem de profesyonel olarak gelişebilmelerinde gerekli olan beceri ihtiyaçlarını yeniden şekillendirmiştir. Bu bağlamda yürütülen tartışma, içinde bulunulan yüzyılda gelişen yetenekler—genellikle "21. yüzyıl becerileri" olarak adlandırılan—ve çeviri alanında kritik öneme sahip olan beceriler üzerine yoğunlaşarak "Kavramsal Çerçeveler"i detaylı bir şekilde incelemektedir. Bu keşif, kritik düşünme, dijital okuryazarlık ve kültürlerarası iletişim gibi geleneksel akademik yeterlilikler ve ortaya çıkan yetenekler arasındaki kesişimin kapsamlı bir analizini kapsamaktadır. Öncü çalışmalar ve çerçeveler aracılığıyla yetkinliklerin anlaşılmasını desteklemeyi amaçlayan bölüm, dijital, birbirine bağlı bir dünyanın karmaşıklıklarında yol almanın ve hızla küreselleşen bir toplumda etkili kültürlerarası iletişim ve anlayış sağlayan özel çeviri yetkinliklerinin önemini vurgulamayı hedeflemektedir.

2.1. 21. Yüzyıl Becerileri

21. yüzyıl, bireylerin gelişmesinde gereken becerilerde bir değişimi zorunlu kılan, küresel zorluklar ve fırsatlardan oluşan bir doğaya sahiptir. Dünya giderek daha dijital ve birbirine bağlı hale geldikçe, gerekli görülen beceriler de dönüşmektedir. Dönüştürücü ortam, bireylerin başarılı olması için gereken becerilerde bir paradigma değişikliğini gerektirmiştir. Ananiadou ve Claro (2009), dünya çapındaki eğitim sistemlerinin uyum sağlama zorunluluğunu, bireylerin giderek daha karmaşık, dijital ve küreselleşen dünyada etkili bir şekilde var olmalarını ve katkıda bulunmalarını sağlayacak becerileri geliştirme zorunluluğunu dile getirmiştir. Bu anlatı, modern yaşamın, akademinin ve profesyonel alanın karmaşıklıklarında yol almak amacıyla çok önemli olan bir dizi yeterlilik olan “21. yüzyıl becerileri” hakkındaki söyleme zemin hazırlamaktadır.

21. yüzyıl becerileri hakkındaki tartışmanın merkezinde, bilgi çağında başarılı olma yolunda gerekli görülen geniş bir yetenek ve nitelik yelpazesi yer almaktadır. Trilling ve Fadel geleneksel akademik yeterlilikleri eleştirel düşünme, yaratıcılık, işbirliği ve dijital okuryazarlık dâhil, ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere, yeni yeteneklerle birleştiren bütünsel bir model önererek ilgili bağlama öncülük ediyor (2009). Voogt ve Roblin (2012) çerçeveyi genişleterek, çağdaş dünyanın dinamizmi ortasında kişisel ve mesleki yeterliliğin geliştirilmesinde becerilerin vazgeçilmezliğinin altını çizmektedir. Çalışmaları, 21. yüzyıl becerilerinin özünün yalnızca bilgi edinmenin ötesine geçtiğini öne sürüyor ve bu tür bilgilerin çeşitli, gerçek dünya bağlamlarında uygulanmasını vurguluyor.

21. yüzyıl becerilerinin sınıflandırılması, modern dünyanın karmaşıklıklarını yönetme bağlamında gereken yeterlilikleri anlamak için önemli bir çerçevedir. Genel olarak beceriler üç ana kategoriye ayrılır: “Bilişsel Beceriler”, “Dijital Beceriler” ve “Kişilerarası Beceriler”.

Etkili problem çözme ve karar vermenin temeli, eleştirel düşünmeyi, yaratıcılığı ve bilgiyi analiz etme ve sentezleme yeteneğini kapsayan bilişsel becerilere dayanır. “Bilişsel Beceriler” eleştirel düşünmeyi, yaratıcılığı ve problem çözmeyi içerir; analiz etme,

değerlendirme ve yeni fikirler üretme yeteneğini kapsamaktadır. Beceriler, yaşam boyu öğrenmenin, çalışma ortamlarına ve toplumun sürekli gelişen taleplerine uyum sağlamanın temelini oluşturur. Wagner (2008), becerilerin 21. yüzyılın karmaşıklıklarıyla baş etmede kritik rolünü savunmaktadır. Dede (2010) de benzer şekilde, içerik bilgisinin değişken doğasını ve bunun sonucunda uyarlanabilir problem çözme yeteneklerine duyulan ihtiyacı vurgulayarak statik bilgi ediniminden dinamik, bağlama duyarlı uygulamaya geçişi dikkat çekmektedir.

Dijital devrimin tanımladığı bir çağda dijital okuryazarlık, bilgi okuryazarlığı, BİT (Bilgi ve İletişim Teknolojileri) ve medya okuryazarlığını da içeren temel bir yeterlilik olarak ortaya çıkıyor. “Dijital Beceriler” kategorisi, bilgiyi bulmak, değerlendirmek, oluşturmak ve iletmek amacıyla teknolojiyi etkili bir şekilde kullanmanın önemini vurgulamaktadır. Ferrari (2013) tarafından ana hatlarıyla belirtildiği üzere, Avrupa Komisyonu'nun Dijital Yeterlilik Çerçevesi (DigComp), dijital alana etkin katılım aşamasında gerekli becerileri sıralamaktadır. Çerçeveyi tamamlayan Jenkins (2009), dijital alanlarda aktif yaratım ve katılımın önemini vurgulayarak daha geniş bir medya okuryazarlığı kavramını savunmakta ve böylece okuryazarlığı katılımcı kültür bağlamında yeniden tanımlamaktadır.

Günümüz dünyasının küreselleşmiş doğası, coğrafi ve kültürel farklılıklara rağmen vazgeçilmez olan iletişim ve işbirliği de dâhil olmak üzere kişilerarası becerilerde yeterliliği gerektirmektedir. Başka bir deyişle, "Kişilerarası Beceriler", iletişim, işbirliği ve sosyal becerileri içerir. Ekipler içinde etkili bir şekilde çalışma, duyguları anlama, yönetme, çeşitli kültürel ve sosyal bağlamlarda var olabilme yeteneğini içermektedir. Binkley, Erstad, Herman, Raizen, Ripley, Miller-Ricci ve Rumble (2012); Griffin, McGaw ve Care (2012) tarafından desteklenen bir bakış açısıyla becerilerin kritikliğinin altı çizilmektedir. Çeşitli ekipler arasında başarılı işbirliğini teşvik etmede sosyal becerilerin ve empatinin merkezi önemini savunmaktadırlar ve böylece 21. yüzyıl becerilerinin kişilerarası boyutuna dikkat çekmektedirler.

21. yüzyıl becerileri hakkındaki söylem, bunların dile getirilmesini ve değerlendirilmesini amaçlayan çeşitli kavramsal çerçevelerle desteklenmektedir. 21. yüzyıl becerileri için Ortaklık (P21) Çerçevesi, temel konular ve tematik alanlar arasındaki temel becerileri tanımlayan ufuk açıcı bir model olarak ortaya çıkmaktadır ve böylece, öğrencileri gelecekteki zorluklara karşı donatmaya çalışan eğitim sistemlerine kapsamlı bir plan sağlamaktadır (Partnership for 21st Century Skills, 2009) . Aynı derecede önemli olan bir diğer çerçeve, teknoloji devlerinin öncülük ettiği, dijital çağa uygun becerileri geliştirmeye çalışan ve eğitim hedefleri ile modern işgücünün talepleri arasındaki etkileşimi yansıtan ATC21S projesidir (Binkley vd., 2012). Dahası, Ferrari (2013) tarafından açıklandığı şekliyle, Avrupa Dijital Yeterlilik Çerçevesi, dijital becerilerin ayrıntılı bir sınıflandırmasını sunarak içerik oluşturmadan siber güvenliğe kadar dijital okuryazarlığın çok yönlü doğasını vurgulamaktadır. Böylece, dijital teknolojinin dünya çapındaki yaygın etkisini göstermektedir.

21. yüzyıl becerilerinin doğası dinamiktir. Bilişsel ve dijital becerilerden kişilerarası becerilere kadar geniş bir yelpazedeki yetkinlikleri kapsamaktadır. Becerileri çevreleyen, önemli çalışmalar ve çerçevelerle zenginleştirilen söylem, bunların evrensel uygulanabilirliğini ve kritik önemini vurgulamaktadır. Eğitim sistemleri ve çalışma ortamları dijital çağın

zorunluluklarına koşturarak olarak geliştikçe, bireylerin zorlukların üstesinden gelme ve çağdaş çağın fırsatlarından yararlanma noktasında iyi donanıma sahip olmalarını sağlamak amacıyla 21. yüzyıl becerilerinin geliştirilmesi her şeyden önemli olmaya devam etmektedir.

2.2. Çeviri Yeterliliği ve Çevirmen Eğitiminde Çok Yönlü Yaklaşımlar

Çevirinin doğası ve karmaşıklığı, Jakobson'un (1959) çeviri türlerine ilişkin sınıflandırmasında etkili bir şekilde yansıtılmıştır. Onun, bu ayrımı yalnızca dilsel aktarımı vurgulamakla kalmamakta, aynı zamanda anlamların farklı bağlamlar arasındaki semiyotik aktarımını da derinlemesine incelemektedir. Böylece, kapsamlı bir iletişimsel eylem olarak çeviri anlayışını genişletmektedir. Çizdiği çerçeve, çevirinin sadece kelimelerden ibaret olmadığını, kültürel sembollerin ve anlamların aktarımını da içerdiğini öne sürerek çevirmenleri farklı diller ve ifade biçimleri arasında mesajın bütünlüğünü korumaya zorlamaktadır.

Steiner'in (1975) yorumlayıcı bir eylem olarak çeviriye yönelik hermeneutik yaklaşımı, çevirmenlerin metinle olan derin bağlarını araştırır ve yalnızca dilsel değil, aynı zamanda kültürel ve felsefi boyutları da kapsar. Bu perspektif, çeviriyi kültürler arası samimi bir diyalog olarak konumlandırır. Burada çevirmenin, metnin özünü derinlemesine anlayarak farklı dünyalar arasında köprü kuran bir arabulucu rolünü somutlaştırır.

Holmes'un (1988) çeviribilim alanının tanımlanmasına ufuk açıcı katkısı, akademik bir disiplin olarak çevirinin genişliğini ve derinliğini anlamak için temel bir çerçeve sağlar. Holmes, tanımlayıcı, teorik ve uygulamalı dalları belirleyerek çeviri olgusunun sistematik bir şekilde araştırılmasına zemin hazırlamıştır. Çevirmen eğitimi ve uygulamasına bütünsel bir yaklaşım ihtiyacını öne sürmüştür. Bu kavramsallaştırma, dilbilimsel, kültürel ve teknik bilgiyi bütünleştiren çeviribilimin disiplinler arası doğasının atfı yapmaktadır.

Vermeer'in (1989) çevirinin amacının önceliğini öne süren, çevirmenin kararlarını ve stratejilerini yönlendiren Skopos teorisi geliştirmiştir. Nord (1991), çeviriyi amaç odaklı bir faaliyet olarak kavramsallaştırarak ve iletişimsel hedeflere ulaşmada stratejik karar vermenin gerekliliğini vurgulayarak söyleme önemli ölçüde katkıda bulunmaktadır. Dile getirilen yaklaşım, Skopos teorisiyle uyumludur. Nord ve Vermeer, çevirmenlerin, erek metnin hedef bağlamı içinde amaçlanan işlevini yerine getirmek amacıyla sayısız seçenek arasında gezindiği bilişsel bir süreç olarak çevirinin karmaşıklığının altını çizmiştir.

Venuti'nin (1995) çevirmenin görünmezliğine ilişkin araştırması, çeviri uygulamalarındaki yerleştirme ve yabancılaştırma arasındaki hassas dengeyi ortaya çıkarmaktadır. Onun eleştirisi, çevirmenin kültürel müzakeredeki rolünü aydınlatır. Çevirilerin kültürel algıları ve güç dinamiklerini şekillendirdiğini ve onlar tarafından şekillendirildiğini öne sürer. Venuti'nin çalışması, çevirmenin yorumlayıcı rolünün ve tercihlerinin kültürel sonuçlarının daha görünür bir şekilde tanınmasını ortaya çıkartarak, çevirinin etik hususları üzerine düşünmeyi teşvik etmektedir.

Bahsedilen çalışmalar toplu olarak çeviri sürecine ve çevirmenlerin temel rolüne ilişkin anlayışı zenginleştirmektedir. Çevirinin dilsel uzmanlığa, kültürel anlayışa ve etik hususlara dayanan çok yönlü ve dinamik bir alan olduğunu ortaya koymaktadır. Çevirmenler yalnızca

dilbilimci olarak değil, kararları kültürel sınırların ötesinde metinlerin algılanmasını ve yorumlanmasını şekillendiren, kültürel diyalogun yetenekli arabulucuları olarak da ortaya çıkmaktadır.

Çevirmen edinci, metinlerin diller ve kültürler arasında başarılı bir şekilde çevrilmesinde gerekli olan kapsamlı bilgi, beceri ve anlayışı kapsar. Bu, sadece kaynak ve erek dillerdeki akıcılıkla sınırlı değildir. Aynı zamanda bir süreç ve meslek olarak çevirinin inceliklerinin ve çok boyutlu doğasının derinlemesine anlaşılmasını da içerir.

Kiraly (2000) çevirmen yetiştirmede odak noktasını sosyo-yapılandırmacı yaklaşıma kaydırarak çeviri edincinin geliştirilmesinde işbirliğine dayalı öğrenme ortamlarının önemini vurgulamaktadır. Kiraly'nin çalışmaları, profesyonel çeviri uygulamalarında gerekli becerileri edinmenin anahtarı olarak pratik deneyimin, akranlar ve profesyonellerle etkileşimin rolünü vurgulamaktadır.

PACTE grubu (2003), iki dilli yeterliliği, dil dışı yeterliliği, çeviri süreçlerine ilişkin bilgiyi ve araçsal-mesleki yeterliliği içeren bütünsel bir model önererek çevirmen edinci anlayışını genişletmede etkili olmuştur. Araştırmaları, etkili çevirinin yalnızca dil becerilerinden çok daha fazlasını gerektirdiğini vurgulayarak çeviri edincinin çok yönlü doğasının altını çizmiştir.

Bir başka çalışmada, Yazıcı (2007), yalnızca dil bilgisine dayanan çeviri öğretiminin çevirmenlerin perspektifini daralttığını ve böyle bir öğretim yaklaşımının gereğinden fazla zaman kaybına yol açtığını vurgulamaktadır. Yazıcı, teori ile pratiği birleştiren ve çeviri becerilerini yeniden tanımlayan bir model önermektedir. Çünkü bir çevirmen adayı, sadece kaynak ve hedef dildeki bilgiye sahip olmakla kalmayıp, aynı zamanda çeviri sürecini başarıyla tamamlayabilmek için dillerin kültürlerini de bilmelidir. İki dil arasında yetkinlik ve kültürel farkındalık, çevirmenlik mesleğinin temellerini oluşturur. Ancak, bir çevirmenin, yeni bilgiler ve kavramlar barındıran bir metni, etkili ve hızlı bir şekilde hedef dile çevirebilmesi için araştırma yöntemlerini ve çeviri sürecini kolaylaştıracak teknolojik araçları kullanma yeteneği de önem taşımaktadır. Yazıcı, çevirmenlik modelini kültürel elçilik üzerine kurarak, teknolojik bilgi ve bilgilerin pazara sunulma becerisini de modele dahil etmenin gerekliliğini savunmaktadır (2007). Yaptığı gözlemlerle çeviri becerilerinin önem sıralamasını genişletmiş ve yeniden düzenlemiştir.

Kavramı daha da genişleten Beeby, Ensinger ve Presas (2009), çeviri edincinin bilişsel yönlerini araştırarak problem çözme ve karar vermenin kritik bileşenler olduğunu öne sürmektedir. Çeviri görevlerinin zorlukları ve karmaşıklıkları ile baş edebilme yeteneğinin, deneyim ve öğretim yoluyla geliştirilen bilişsel stratejilere ve becerilere dayandığını ileri sürmüşlerdir.

Yukarıda yer alan akademik katkılara ek olarak, Avrupa Çeviri Yüksek Lisansı (EMT) çerçevesi (2017), modern pazardaki profesyonel çevirmenler açısından gerekli olan yeterliliklerin kapsamlı bir özetini sunmaktadır. Geliştirilen model, çevirmen edincini dilsel, metinsel, tematik, teknolojik, kişilerarası ve mesleki yeterlilikler şeklinde kategorilere ayırarak,

sektörün beklentilerini ve başarılı bir çeviri eyleminde ihtiyaç duyulan çeşitli becerileri göstermektedir.

Çeviribilim alanında çevirmen edincinin çok yönlü doğasını anlamak, diller ve kültürler arası etkili iletişimde çok önemlidir. Araştırmanın bu bölümü, çevirmen veya çevirmen edincini oluşturan çeşitli bileşenlerin ana hatlarını çizmek ve yetkin çeviri için gereken temel beceri, bilgi ve mesleki anlayış alanlarını vurgulamak amacıyla mevcut araştırmalardan elde edilen bilgileri sentezlemektedir.

Çevirmen edinci kavramının merkezinde, çeviri sürecinde bazı temel beceriler bulunmaktadır. Öncelikle, içerikle ilgili yetenek temelde yer almaktadır. Kaynak metni yalnızca temel düzeyde anlamayı değil, aynı zamanda onun temalarını, anlamlarını ve çağrışımlarını derinlemesine kavramayı da kapsar. Derinlik, çevirinin öncül amacını ve zenginliğini korumasını sağlar. Ardından, biçimle ilgili yetenek bu temele dayanır ve çevirmenlerin hem kaynak hem de hedef dillerin dilbilgisel yapılarına ve inceliklerine hakim olmalarını gerektirir. Çevirilerin yalnızca doğru olmasını değil, aynı zamanda dilsel akıcılık ve tutarlılıkla uyumlu olmasını da sağlar.

Dahası, akıcılıkla ilgili yetenek, çevirmenin sorunsuz ve hızlı çalışma kapasitesini öne çıkarır. Çevirmenin her iki dile olan aşinalığını ve çeşitli baskılar altında çeviri sürecini sorunsuz bir şekilde yönlendirebilme yeteneğini gösteren bir beceridir. Belki de en belirgin yetenek olan bilişsel yetenek, çevirmenin eleştirel düşünme ve yaratıcılık kullanmasını içerir. Bu beceri, belirsizliklerin, kültürel inceliklerin ve eş-değersizliklerin yoğun olabileceği çeviri zorluklarının üstesinden gelmede çok önemlidir. Kültürel ve bağlamsal olarak uygun bir çeviriyi mümkün kılan, diller arasındaki boşlukları ustalıklı kapatan çevirmenin zekâsıdır.

Çeviri çalışmaları alanında, Rybachok ve Duda (2023) tarafından tanımlandığı gibi dilsel ve kültürel yeterliliğin temel rolü, kültürel yeterliliğin çok yönlü doğasının daha geniş bir şekilde incelenmesi amacıyla temel bir öncül görevi görür. Bu inceleme, çevirmenlerin hem kaynak hem de hedef kültürlere dair derinlemesine bir anlayışa sahip olmalarının vazgeçilmez ihtiyacını topluca vurgulayan sonraki araştırmalardan elde edilen bilgilerin birleştirilmesiyle zenginleştirilmiştir. Bu gereklilik, yeterliliğin hem teorik öğrenme hem de pratik uygulama yoluyla sürekli geliştirilmesi zorunluluğunu da kapsar.

Liu Jun'un (2005) bileşenlere ilişkin açıklaması, çeviri sürecinin karmaşıklığına dikkat çeker ve çevirmenlerin geniş ve çeşitli becerilere sahip olmasının gerekliliğinin altını çizer. Dilsel yeterlilikten kültürel anlayışa ve bilişsel esnekliğe kadar çeşitli bileşenler, yalnızca kaynağa sadık kalmayıp aynı zamanda hedef kitleye özenle uyarlanmış çeviriler sağlar ve çeviri alanında gereken çok boyutlu uzmanlığı gösterir.

Cozma (2023), kültürel yeterliliğin çevirideki kritik rolünü vurgulayarak, özellikle çevirmenin kültürel olarak gömülü dilsel unsurları ustalıklı yönetme yeteneğini vurgulamaktadır. Bu yetenek, kültürel inceliklerin ayrıntılı bir şekilde anlaşılmasını teşvik etme yolunda çevirmen eğitim programlarına etkili stratejilerin dâhil edilmesini gerektirir. Benzer düşüncüyü yineleyen Olalla-Soler (2015), çeviri alanında kültürel yeterliliğe ilişkin deneye dayalı araştırmalarda kayda değer bir boşluk olduğunu tespit etmektedir. Deneysel araştırma

çabalarını savunan araştırmacılar, kültürel yeterliliğin teorik yapıları ile bunların çevirmen eğitimindeki faydacı uygulamaları arasındaki boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır.

Söyleme daha fazla katkıda bulunan Jumharia ve Rusni (2018), çeviri sürecinde kültürel bilginin büyük önemini araştırmış ve etkili çevirinin, kültürel bağlamın tamamını kapsayacak şekilde salt dilsel aktarımı aştığını ileri sürmüştür. Bu bakış açısı, hem doğru hem de kültürel olarak uyumlu çeviriler üretmede kültürel yeterliliğin dil yeterliliğiyle eşit öneme sahip olduğunu öne sürmektedir. Benzer şekilde, Eryılmaz (2021), iki dilli öğrenciler arasında kültürel yeterliliğin değerlendirilmesini, onların kültürel sembolleri algılamalarına ve tercüme etmelerine odaklanarak araştırmaktadır. Araştırma, metinlerin işlevsel bütünlüğünü ve amacını korumak için çevirmenlerin hem kaynak hem de erek metinlerdeki kültürel sembollere ilişkin keskin bir farkındalığa sahip olmasının gerekliliğine ışık tutmaktadır.

Petrisceva ve Starostina (2019), ekonomik söylem çevirisi alanında kültürler arası yeterliliğin gelişimini araştırmıştır. Analizleri, dil öğrenimi ile arka plan bilgisinin edinilmesi arasındaki karşılıklı bağlantıyı vurgulayarak, kültürel olgu eğitiminin ve bunun ekonomi gibi uzmanlık alanlarındaki tercümesinin temel rolünü vurgulamaktadır. Rafieyan (2016), kültürel zekâ ile kültüre bağlı metinleri tercüme etmenin etkililiği arasındaki ilişkiyi incelemiştir. İnceleme, yüksek kültürel zekâyâ sahip bireylerin, alışılmadık kültürlerde gezinmek ve onları anlama noktasında daha iyi donanıma sahip olduğunu, dolayısıyla çevirmenler arasında kültürlerarası yeterliliğin gelişiminin arttığını göstermektedir (Rafieyan, 2016).

Albir ve Olalla-Soler (2016), çevirmen yetiştirme programlarında kültürel yeterliliğin kazanılmasının değerlendirilmesinde çeşitli yöntemleri savunmaktadır. Kültürel yeterliliği kapsamlı bir şekilde değerlendirmek için geniş bir yelpazedeki değerlendirme görevlerinin ve araçlarının kullanımını vurgulayan dinamik, belirli ölçütlere dayalı bir değerlendirme yaklaşımını savunmaktadırlar. Tomozeiu, Koskinen ve D'arcangelo (2016), kültürlerarası yeterliliğin çevirmen eğitimi müfredatına açıkça dâhil edilmesi gerektiğini öne sürmektedir. Çevirmenlere kültürlerarası iletişimi öğretmenin doğasında olan pedagojik ve pratik zorlukları ele almışlar ve kültürlerarası yeterliliğin geliştirilmesinde empatinin temel rolüne dikkat çekmişlerdir.

Toplu olarak, yapılan bilimsel katkılar, çeviri yeterliliğinin kritik yönünü anlamak, öğretmek ve değerlendirmek için çeşitli yöntemleri açıklayarak, kültürel yeterliliğin çeviri sürecindeki tamamlayıcı rolünü doğrulamaktadır. Kültürel anlayışların, devam eden öğretim çabalarının ve pratik katılımın sentezi, kaynak ve erek kültürlerin karmaşıklıklarını dikkate alan ve doğru bir şekilde aktaran etkili çeviri uygulamalarının temelini oluşturmaktadır.

Günümüzün hızla küreselleşen ve dijitalleşen dünyasında, çevirmenlerin ihtiyaç duyduğu yeterlilikler geleneksel dilsel ve kültürel bilginin çok ötesine geçerek BİT yetkinliğini, dijital okuryazarlığı ve kültürlerarası yetkinliği kapsayan kapsamlı bir beceri setini gerektirmektedir. Ivanova (2016), modern çeviri alanında BİT yetkinliğinin vazgeçilmezliğinin altını çizerek, çevirmenlerin kalite güvencesi, terminoloji yönetimi ve düzenleme süreçleri gibi görevler için bilgisayar destekli çeviri araçlarına hâkim olmaları gerektiğine dikkat çekmektedir. Teknolojik

yeterlilikler geleneksel becerileri tamamlayarak çevirmenlerin dijital çeviri ortamında etkili bir şekilde gezinmesine olanak tanır.

Krajcsó (2018), çevirmenlerin yeterliliklerinin çeviri pazarının gelişen talepleriyle uyumunu araştırarak mesleki, teknolojik ve alana özgü becerilere yönelik bir tercihi ortaya koymaktadır. Bu pazar yönelimi, çevirmen yetiştiren kurumların müfredatlarını hem geleneksel hem de dijital yeterlilikleri kapsayacak şekilde uyarlamaları gerektiğini göstermektedir. Pym (2004), hızlı teknolojik ve profesyonel değişimlerin ortasında çeviri alternatifleri oluşturma ve iyileştirme gerekliliğini savunarak çeviri yeterliliğine minimalist bir yaklaşım getirmektedir. Bu perspektif uyarlanabilirliği ve dijital çağa uygun becerilerin sürekli gelişimini vurgular.

Gavrilenco (2020), profesyonel çeviride gerekli dijital teknolojileri ve kaynakları belirleyerek dijital yeterliliğin oluşumuna odaklanmaktadır. Bu sadece çeviri yazılımının kullanımını değil aynı zamanda profesyonel alandaki etkileşimler için gerekli dijital iletişim becerilerini de içerir. BİT ve dijital becerilerin geleneksel yeterliliklerle bütünleştirilmesi ve kültürlerarası inceliklerin derinlemesine anlaşılması, modern çevirmenin uzmanlığının temel taşı oluşturur. Öğretim programları, çevirmenlere küresel ve dijital profesyonel ortamın karmaşıklıklarını başarıyla aşmak amacıyla gereken çok yönlü becerileri sağlayacak şekilde tasarlanmalıdır.

Ayık Akça (2022) çalışmasında, edebi ve uzmanlık alan metinlerinde makine ve insan çevirilerini karşılaştırmıştır. Gittikçe dijitalleşen çeviri sektörünün çevirmenlere yeni bir görev yüklediğine dikkat çekerek, Makine Çevirisi Sonrası Düzeltme (Post-Editing) işleminin tanımı, kapsamı, çerçevesi ve dinamikleri üzerine değerlendirmeler yapmıştır. Çevirmenden beklenen yeni görevin çeviribilimsel çerçevede bir paradigma değişimi olabileceğini vurgulamıştır.

2.3. 21. Yüzyıl Becerileri ile Çevirmen Edincinin Kesişimi

Son araştırmalar, öğrencileri küreselleşen ve dijitalleşen dünyanın zorluklarına hazırlamak için çağa uygun becerileri çeviri müfredatına dâhil etmenin önemini vurgulama eğilimindedir. Tran (2023) çeviri öğrencilerinin işbirliği, eleştirel düşünme ve BİT okuryazarlığı becerilerini geliştirmelerinin gerekliliğini vurgulamaktadır. Bu beceriler, öğrencilerin başarılı küresel vatandaşlar ve çeviri alanında yetkin profesyoneller haline gelmelerinde kritik öneme sahiptir.

Sumiati, Lustyantje ve Iskandar (2020) işbirliği, iletişim, BİT becerileri, problem çözme, eleştirel düşünme, karar verme, yenilikçilik ve yaratıcılık gibi becerilerin çeviri sınıfındaki önemini araştırmıştır. Bulguları, öğrencilerin çeviri pazarına hazırlıklılığını artırmak için PACTE (Çeviri Yeterliliği ve Değerlendirme Edinme Süreci) modeliyle özetlendiği gibi, becerilerin çevirmen yeterlilikleriyle sorunsuz bir şekilde birleştirilebileceğini göstermektedir. Benzer şekilde, Hansen-Schirra, Hofmann ve Nitzke (2018) çeviribilimde proje simülasyonu yoluyla genel yeterliliklerin kazanılmasını tartışmaktadır. Sosyo-yapılandırıcı yaklaşımları ve özgün projeleri yükseköğretim sınıflarına uyarlamanın, konuya özgü yeterlilikler ile genel yeterliliklerin harmanlanmasını sağlayacağını ve böylece çevirmen eğitiminin içinde bulunulan dönemin temel becerileriyle zenginleştirebileceğini ileri sürmektedirler.

Başka bir çalışmada Melton (2008), küresel eğitim bağlamlarında gerekli olan profesyonel iletişim yeterliliklerine odaklanarak, çevirmenlerle işbirliğinin ve çeviriyi yerelleştirmeye bütünleştirmenin önemini vurgulamaktadır. Çalışma, kültürel ve mesleki bağlamları anlamının, iki kültürlü vizyonu kullanmanın ve ekip ilişkileri kurmanın önemini vurgulamaktadır. Buna ek olarak, Ivanova (2016), BİT yeterliliğini bilgi üretimi, bilgi erişimi, çıkarımı ve işlenmesinde önemli bir oyuncu olarak tanımlamaktadır. Çalışması, çevirmenlerin bilgisayar destekli çeviri araçlarında yetkin hale gelmelerini, kalite güvence ve kontrol, terminoloji yönetimi ve ön düzenleme ve düzenleme sonrası süreçleri ele almalarını savunmaktadır. Aynı zamanda BİT yeterliliğini yaratıcılığın, mantıksal akıl yürütmenin, eleştirel düşünmenin, problem çözmenin, karar vermenin ve ağ oluşturma becerilerinin gelişimi ile ilişkilendirmektedir.

Çalışmalar topluca, daha önceden “21. yüzyıl becerileri” olarak tanımlanan yetkinliklerin çevirmen yetiştirme programlarına dâhil edilmesine yönelik kritik ihtiyacın altını çizmektedir. Dünya küreselleşmeye ve dijitalleşmeye devam ederken, çevirmenlerin yalnızca dilsel ve kültürel bilgiyi değil aynı zamanda teknik, işbirlikçi, eleştirel düşünme ve yaratıcı becerileri de içeren geniş bir yeterlilikler dizisiyle donatılması gerekmektedir. Çevirmenleri gerekli yeterliliklerle hazırlamak, sürekli gelişen profesyonel ortamda başarılı olmaları bağlamında oldukça önemlidir.

3. Yöntem

Çalışma, 21. yüzyıl becerileri ile çevirmen edinci bileşenleri arasındaki kesişimi araştırmak için kavramsal analizle tamamlanan sistematik bir alan yazın taramasından yararlanmaktadır. Bu yöntem, hızla gelişen küresel ve dijital ortamda 21. yüzyıl becerilerinin çevirmen edincini nasıl artırabileceğini açıklamak amacıyla mevcut alan yazının kapsamlı bir şekilde toplama, değerlendirme ve sentezlemedeki etkinliği nedeniyle seçilmiştir.

3.1. Sistematik Alan Yazın Taraması

Web of Science, Scopus ve Google Scholar veri tabanlarının yanı sıra çeviribilim ve eğitim teknolojisi alanındaki dergilerde kapsamlı bir arama yapılmıştır. Arama stratejisinde “21. yüzyıl becerileri”, “çevirmen edinci”, “çeviri edinci”, “çevirmen yeterlilikleri”, “çeviri yeterlilikleri”, “çevirmenler için dijital beceriler”, “çeviride kültürlerarası yeterlilik” gibi anahtar kelimeler kullanılmıştır. Kapsamlı bir sentezleme yapmak ve sürecin zaman göre evrilen yapısını göstermek amacıyla çalışmaların yayınlanma tarihleri ile ilgili bir sınırlama getirilmemiştir.

Uygun her bir çalışmadan elde edilen veriler, yazarları, yayın yılını, hedefleri, yöntemi, temel bulguları ve çeviri yeterliklerinde 21. yüzyıl becerilerine ilişkin sonuçları kapsayacak şekilde titizlikle çıkarıldı. Derlenen çalışmaların kalitesi, metodolojik titizlik ve alana katkılarına göre değerlendirilerek sentezlenen bulguların güvenilirliği sağlanmıştır.

3.2. Kavramsal Analiz

Çıkarılan veriler, 21. yüzyıl becerilerinin çevirmen yeterliliklerine uyarlanmasına ilişkin yinelenen temaları, kalıpları ve boşlukları belirlemek amacıyla analiz edildi. Analiz, örtüşen ve potansiyel olarak geliştirilebilecek alanları tespit etmeyi ve böylece çevirmen eğitimi ve mesleki gelişim için kapsamlı bir çerçevenin geliştirilmesine katkıda bulunmaya amaçladı.

Senteze dayalı olarak, 21. yüzyıl becerilerinin çevirmen edinci profiline etkili bir şekilde nasıl uyarlanabileceğini özetleyen kavramsal bir çerçeve sağlanmaya çalışıldı. Bu çerçeve, küreselleşen ve dijitalleşen bir çağda çeviri mesleğinin dinamik taleplerini dikkate alarak, çevirmen eğitimini kapsamlı bir şekilde desteklemeyi amaçlamaktadır.

3.3. Yöntemin Gerekçesi

21. yüzyıl becerileri ile çevirmen edinci bileşenlerinin kesişimini konu alan makale hazırlarken, kavramsal analizle birlikte sistematik bir alan yazın taraması stratejik olarak kullanıldı. Bu metodolojik yaklaşım kasıtlı bir şekilde tercih edildi. Böyle bir araştırma yaklaşımı, özellikle birden fazla disiplini bir arada barındıran veya doğası gereği karmaşık olan alanlarda yapılan akademik araştırmalara belirgin avantajlar sağlamaktadır.

Sistematik alan yazın taraması, mevcut araştırmalara kapsamlı ve tarafsız bir genel bakış elde etmenin temel taşıdır. Grant ve Booth (2009), titizlikle planlanmış ve yürütülmüş araştırma stratejileri yoluyla, önyargıyı en aza indirme ve yayınlanmış veya başka türlü ilgili tüm alan yazının dâhil edilmesini sağlama avantajı nedeniyle bahsedilen yaklaşımı savunmaktadır. Bu genişlik, 21. yüzyıl becerilerinin çevirmen edincine uyarlanması kadar geniş ve çok yönlü bir konu için de oldukça önem taşımaktadır. Ayrıca, Moher vd. (2009), gözden geçirme sürecinin sistematik doğası, tekrarlanabilirliği ve şeffaflığı sağlayarak diğer araştırmacıların bulguları doğrulamasına ve gerekirse bunların üzerine ekleme yapmasına olanak tanıdığına altını çizmektedir.

Ancak, araştırmanın kapsamı mevcut bilgilerin salt bir araya getirilmesinin ötesine uzanmaktadır. İncelikli analize ve teorik gelişime izin veren bir yöntem gerektiren 21. yüzyıl becerilerinin ve çevirmen edincinin kavramsal temellerini araştırılmıştır. Machamer, Darden ve Craver (2000) tarafından vurgulandığı üzere, kavramsal analiz, temel kavramların ve varsayımların açıklığa kavuşturulmasını kolaylaştırarak derinliği sağlar. Bu metodolojik adım, yalnızca konunun teorik temellerini parçalara ayırmada değil, aynı zamanda iç görüleri tutarlı bir çerçeve halinde sentezlemede de etkilidir. Jabareen (2009) bu yaklaşımı desteklemekte ve gelecekteki araştırmalara rehberlik edebilecek ve uygulamaya bilgi verebilecek teorik modeller geliştirmedeki faydasını vurgulamaktadır.

Dahası, incelenen disiplinler arası doğası (eğitim, dil bilimi ve bilgi teknolojilerini kapsayan), farklı akademik bakış açıları arasında köprü kurabilecek bir yöntem gerektirir. Repko (2008), disiplinler arası araştırmanın karmaşıklıklarını yönlendirmede kavramsal analizin değerine dikkat çekerek, yöntemin farklı disiplinlerdeki anlayışların birleşik bir anlayışla bütünleştirilmesini sağladığını dile getirmiştir.

Çalışmanın yöntemi, sistematik alan yazın taramaları ile kavramsal analizin güçlü yönlerini harmanlayarak, 21. yüzyıl becerilerinin çevirmen edincine nasıl uyarlanabileceğine dair sağlam ve kapsamlı bir inceleme sağlamak üzere tasarlanmıştır. Bu yaklaşım sadece mevcut duruma dair anlayışı zenginleştirmekle kalmamakta, aynı zamanda çevirmen eğitimi ve mesleki gelişimde gelecekteki araştırmalara ve pratik uygulamalara da zemin hazırlamaktadır.

4. Kesişim Analizi

Çeviribilim ve uygulamanın çağdaş ortamında, 21. yüzyıl becerilerinin çevirmenin edinciyle bütünleştirilmesi önemli bir odak noktası olarak ortaya çıkıyor. Bu bölüm bilişsel, meta-bilişsel, dijital, kişilerarası ve yaratıcı becerilerin çeviri eyleminin incelikli talepleriyle uyumlaştırılmasını ele almaktadır.

4.1. Bilişsel ve Meta-bilişsel Beceriler

Eleştirel düşünme ve problem çözme, çevirmenin karmaşık metinlerde ve bağlamlarda etkili bir şekilde gezinme becerisini destekleyen temel bilişsel becerilerdir. Beceriler, üst düzey öğrenme stratejileriyle birleştiğinde, incelikleri anlamın, alternatifleri değerlendirmenin ve bilinçli kararlar almanın daimi gereklilikler olduğu çeviri süreçleriyle yakından uyumludur. Çevirmen, eleştirel düşünen biri olarak metinleri parçalara ayırmalı, altta yatan anlamları ayırt etmeli ve olası belirsizlikleri öngörmelidir. Benzer şekilde, problem çözme yetenekleri, çevirmenlerin dilsel ve kültürel zorlukların üstesinden gelmelerine olanak tanıyarak erek metinlerde aslına uygunluk sağlar. Ayrıca, stratejik öğrenme yaklaşımlarının benimsenmesi, gelişen dil eğilimlerine ve endüstri standartlarına uyum sağlayarak sürekli mesleki büyümeyi kolaylaştırır.

4.2. Dijital okuryazarlık

Dijital çağda teknolojik yeterlilikler çevirmenler açısından vazgeçilmez bir hale gelmektedir. Bilgisayar destekli çeviri (CAT) araçlarından terminoloji veri tabanlarına ve yerelleştirme yazılımlarına kadar uzanan modern çeviri araçları ve yazılımlarındaki ustalık, verimliliği, doğruluğu ve tutarlılığı artırır. Dijital okuryazarlık, teknolojilerin salt operasyonel bilgisinin ötesine uzanır. Araçların belirli projelere uygunluğunu eleştirel bir şekilde değerlendirme, iş akışlarını özelleştirme ve yeni dijital çözümleri çeviri pratiğine uyarlayabilme yeteneğini kapsar. Beceri seti yalnızca bireysel proje başarısı için değil, aynı zamanda hızla gelişen çeviri endüstrisinde rekabet gücünü korumada da gereklidir.

4.3. Kişilerarası becerileri

Çeviri doğası gereği ortak bir çabadır. Bu nedenle etkili iletişim, işbirliği ve kültürel farkındalık gibi kişilerarası beceriler çok önemlidir. Çevirmenler sıklıkla çok disiplinli ekipler halinde çalışarak müşterilerle, yazarlarla, editörlerle ve diğer çevirmenlerle bağlantı halinde çalışır. Açık ve yapıcı bir şekilde iletişim kurma, anlamı müzakere etme ve geri bildirim sağlama ve alma becerisi, projenin başarısında hayati öneme sahiptir. Dahası, kültürel farkındalık çeviri işini zenginleştirir, çevirmenlerin kültürel ayrıntıları hassas ve doğru bir şekilde yönlendirmesine ve aktarmasına olanak tanır, diller ve kültürler arasında köprü kurar.

4.4. Yaratıcılık ve Yenilik

Yaratıcılık, özellikle eşdeğer olmayan ifadeler, deyimler ve kültürel açıdan bağlı metinlerle uğraşırken çeviride kritik bir rol oynar. Yaratıcı çevirmen, içeriği erek kitlede yankı uyandıracak şekilde uyarlarken kaynak metnin amacını, stilini ve tonunu koruyan yenilikçi çözümler bulur. Çeviri sektörünün yenilik ihtiyacı, süreçlere ve iş uygulamalarına kadar uzanır ve çevirmenlerin ileri görüşlü, uyarlanabilir, yeni pazarları, hizmetleri ve teknolojileri keşfetmeye hazır olmasını gerektirir. Yaratıcılığı ve yeniliği benimsemek, çevirmenlerin küresel iletişimin dinamik ihtiyaçlarını karşılayarak sektörün büyümesine katkıda bulunmalarını sağlar.

Özetle, 21. yüzyıl becerilerinin çevirmen edinciyle kesişmesi, çevirmenleri mevcut ve gelecekteki zorluklarla başa çıkmaya hazırlamak için gerekli olan zengin bir araştırma alanıdır. Çevirmenler, bilişsel, dijital, kişilerarası ve yaratıcı becerileri mesleki repertuarlarına dâhil ederek, işlerinin karmaşıklıklarıyla baş etme konusunda daha donanımlı hale gelir ve hem etkinliklerini hem de küresel pazara katkılarını artırır.

5. Çevirmen Eğitime Yönelik Çıkarımlar

21. yüzyıl becerileri ile çevirmen edinci arasındaki dinamik etkileşim, yalnızca çevirinin profesyonel alanını yeniden şekillendirmekle kalmıyor, aynı zamanda çevirmen eğitim programlarının zorunlu evrimine de ışık tutuyor. Çevirmen eğitim programları gelenek ve yeniliğin kavşağında yer almaktadır. Öğrencileri çeviri sektörünün çok yönlü taleplerine hazırlama programların bilişsel, dijital, kişilerarası ve yaratıcı becerileri öğretim çerçevelerine dâhil etmeleri gerekir. Bu kapsama, müfredat tasarımına yönelik, yalnızca dilsel ve kültürel yeterliliği değil aynı zamanda eleştirel düşünmeyi, teknolojik gelişimi, işbirlikçi yetkinliği ve yenilikçi düşüncüyü de teşvik eden bütünsel bir yaklaşımı gerektirir.

5.1. 21. Yüzyıl Becerilerinin Müfredata Dâhil Edilmesi

Çeviri endüstrisinin gelişen ortamı, 21. yüzyıl becerilerine artan vurguyla birlikte, çevirmen yetiştirme programlarının kapsamlı bir şekilde elden geçirilmesini gerektirmektedir. Öğrencileri modern çeviri görevlerinin karmaşıklığına etkili bir şekilde hazırlamak için öğretim çerçeveleri, bilişsel, dijital, kişilerarası ve yaratıcı becerilerin bir sentezini müfredatlarına dâhil etmelidir. Bu yaklaşım, eleştirel düşünme ve problem çözme alıştırmalarının doğrudan çeviri ödevlerine dâhil edilmesini, böylece öğrencilerin bağımsızlığı ve proaktif mesleki gelişimini teşvik eden yansıtıcı uygulamaları ve öğrenme stratejilerini benimsemelerini sağlayabilir. Vaka çalışmaları, akran değerlendirmeleri ve proje tabanlı öğrenme yoluyla gerçek dünya simülasyonları, becerilerin pratik ortamlarda uygulanması için gereklidir.

Ayrıca, dijital okuryazarlık, en son çeviri yazılımlarıyla birlikte, uygulamalı öğretim ve teknolojinin çeviri süreçleri üzerindeki etkisinin eleştirel bir incelemesi ile müfredatın dokusuna işlenmelidir. Gelişmekte olan teknolojilere odaklanan atölye çalışmaları, öğrencileri gelecekteki gelişmelere yön verecek bilgi ve becerilerle donatacaktır. Ek olarak müfredat, gerçek dünyadaki sektör işbirliklerini yansıtan grup projelerini ve işbirlikçi ödevleri sunmalı, ekip çalışmasını, müzakere ve geri bildirim becerilerini desteklemek için rol yapma

egzersizlerini ve iletişim atölyelerini içermelidir. Kültürel yetkinliği arttırmayı amaçlayan yoğun deneyimler ve disiplinler arası etkinlikler, kaynak ve erek kültürlerin inceliklerini anlamada çok önemlidir.

Yaratıcı problem çözmeyi ve yeniliği teşvik eden bir ortamın yaratılması da aynı derecede önemlidir. Öğrenciler yaratıcı çözümler gerektiren, yaratıcı düşünmeyi teşvik eden çeviri projeleriyle tanıştırılmalıdır. Çeviride yeni pazar nişlerinin, hizmetlerinin veya teknolojik uygulamaların keşfedilmesini desteklemek, girişimci ve yenilikçi düşünmeyi teşvik edecek ve mezunların yalnızca mevcut endüstri taleplerini karşılamaya iyi hazırlanmalarını değil, aynı zamanda alanda gelecekteki yenilikleri yönlendirecek donanıma sahip olmalarını da sağlayacaktır.

Çevirmen yetiştirmede bütünsel ve ileriye düşünen bir yaklaşımı benimseyen programlar, çeviri mesleğinin çok yönlü zorluklarının üstesinden gelme konusunda becerikli mezunlar yetiştirebilir ve böylece sektörün süregelen gelişimine ve başarısına önemli ölçüde katkıda bulunabilir.

5.2. Öğreticilere ve Müfredat Geliştiricilerine Öneriler

Çeviri sektörünün hızla geliştiği bir çağda, çevirmen yetiştirme programlarının 21. yüzyıl becerilerini müfredatlarına uyarlaması bir zorunluluktur. Bu adaptasyon, öğretmenler arasında sürekli mesleki gelişim taahhüdüyle başlayan çok yönlü bir yaklaşımı içermektedir. Mesleki topluluklara aktif katılım ve disiplinler arası araştırmalar yoluyla en son öğretim ve endüstri eğilimlerini takip etmek, öğretim yöntemlerini geliştirmek için çok gereklidir. Üstelik müfredat esnekliği, teknolojik gelişmelere ve değişen pazar taleplerine uyum sağlamak, öğretim programlarının uygunluğunu ve ilerlemesini sürdürme kapsamında yeni araçların, yöntemlerin ve uzmanlık alanlarının hızlı bir şekilde dâhil edilmesini sağlamak için önemlidir.

Aktif katılımı vurgulayan öğrenci merkezli bir öğrenme paradigması da hayati öneme sahiptir. Öğretim deneyimini kişiselleştirilmiş öğrenme yolları, mentorluk ve gerçek dünya çeviri projelerine katılım ile uyarlayarak, bireysel öğrencilerin ihtiyaç ve isteklerine yanıt vermek ve onları profesyonel çeviri işinin karmaşıklığına hazırlamak mümkündür. Ayrıca çeviri büroları, teknoloji sağlayıcıları ve profesyonel birliklerle güçlü ortaklıklar kurmak gerekmektedir. İşbirlikler yalnızca öğretim programlarını mevcut sektör beklentileriyle uyumlu hale getirmekle kalmaz, aynı zamanda konuk meslektaşlar, stajlar ve işbirlikçi projeler aracılığıyla öğrencilere paha biçilmez iç görüler ve pratik deneyimler sunar.

Kapsamlı stratejilerin benimsenmesi, çevirmen eğitim programlarının öğrencileri modern çeviri endüstrisinin taleplerine hazırlamak için iyi donanımlı olmasını sağlar. Bu yaklaşım hem mezunların istihdam edilebilirliğini artırır, hem de çeviri mesleğinin yenilikçiliğini ve gelişimini de ileriye taşıyarak çeviri mesleğini 21. yüzyıldaki küresel iletişimin zorluklarıyla başa çıkabilecek şekilde konumlandırır.

6. Zorluklar ve Fırsatlar

Çevirmen yetiştirme alanı, 21. yüzyıl becerilerinin çevirmen edinciyle kesişiminde hem önemli zorluklarla hem de zorlayıcı fırsatlarla iç içedir. Çevirmen eğitimi, becerilerin gelişen

talepleriyle uyumlu hale getirmek, öncelikle teknolojik gelişmelerin hızlı temposu ve iletişimin giderek küreselleşen doğası nedeniyle çok yönlü bir zorluk teşkil etmektedir. Bu gelişmeler, öğrencileri sürekli değişen bir ortama hazırlayabilecek, hem uyarlanabilir hem de ileriye dönük bir müfredatı gerektirmektedir. Dahası, kapsamlı dijital okuryazarlığın, işbirliği ve yaratıcılık gibi sosyal becerilerin geleneksel olarak dil bilim odaklı programlara adaptasyonu, öğretim yöntemlerinin ve kaynaklarının yeniden değerlendirilmesini gerektirir.

Zorluklara rağmen, 21. yüzyıl becerileri odaklı gelişim yoluyla, çevirmen yeterliliklerinin artırılmasına yönelik benzersiz fırsatlar mevcuttur. Yenilikçi öğretim yöntem ve teknolojilerini benimseyen öğretim programları, öğrencilere eleştirel düşünmeyi, problem çözme ve teknolojinin etkili kullanımını içerecek şekilde dilsel doğruluğun ötesine geçen daha bütünsel bir öğrenim imkânı sunabilir. Bu yaklaşım sadece çevirmenin edinç setini zenginleştirmekle kalmaz, aynı zamanda rekabetçi bir pazarda uyarlanabilirliğini ve değerini de artırır. Ayrıca işbirliği, iletişim ve kültürel duyarlılık gibi becerilere yapılan vurgu, profesyonel gelişimde yeni yollar açarak çevirmenlerin çeşitli ekipler ve küresel projelerde daha etkili çalışmasına olanak tanır.

21. yüzyıl becerilerini çevirmen eğitime uyarlama yönündeki değişim, öğretmenler için sürekli müfredat incelemesine ve mesleki gelişimin önemine dikkat çekmektedir. Ayrıca, öğretim programlarının profesyonel standartlar ve beklentilerle uyumlu kalmasını sağlamak amacıyla akademik kurumlar ile çeviri endüstrisi arasında güçlü ortaklıklara duyulan ihtiyacı ortaya çıkartmaktadır. Alan gelişmeye devam ettikçe, zorluklar ve fırsatlar çevirmen eğitiminin geleceğini şekillendirecek ve sonuçta yalnızca dilsel açıdan yetkin değil aynı zamanda dijital, küreselleşmiş dünyanın karmaşıklıklarında gezinme konusunda becerikli bir iş gücüne yol açacaktır.

7. Sonuç ve Öneriler

Araştırma, çeviri mesleğinin gelişen ortamına dikkat çekerek, 21. yüzyıl becerileri ile çevirmen edinci bileşenlerinin kesişimini ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Sistemik bir araştırma yoluyla, eleştirel düşünme, dijital okuryazarlık, kişilerarası beceriler ve yaratıcılığın, geleneksel çevirmen edincini zenginleştiren temel 21. yüzyıl becerileri olduğu gösterilmeye çalışılmıştır. Bulgular, çevirmen yetiştirme programlarının becerileri müfredatlarına dâhil etmesi ve çevirmenlerin modern, dijitalleşmiş küresel ortamın zorlukları ve fırsatları için iyi donanıma sahip olmalarını sağlamanın gerekliliğini vurgulamaktadır.

Özellikle çeviri mesleği salt dilsel dönüşümün ötesine geçerek kültürel aracılık, bilgi yönetimi ve teknoloji yeterliliğini içeren daha geniş bir rolü kapsayacak şekilde genişlemeye devam ederken, bu kesişimin önemi göz ardı edilemez. Bir meslek olarak çevirmenliğin geleceği, çevirmenlerin yalnızca dilbilimci değil aynı zamanda yetenekli iletişimciler, teknoloji uzmanları ve yenilikçiler olmasını sağlayarak taleplere uyum sağlama becerisine bağlıdır.

21. yüzyıl becerilerinin çevirmen edincine adapte edilmesinin anlaşılmasında kaydedilen ilerlemelere rağmen, mevcut araştırmalarda bazı boşluklar devam etmektedir. Gelecekteki çalışmalar, çeviri öğretiminde becerileri en etkili şekilde geliştiren belirli pedagojik stratejileri daha derinlemesine inceleyebilir. Bu tür öğretimsel müdahalelerin profesyonel uygulamalar

üzerindeki uzun vadeli etkilerini araştırmak aynı zamanda müfredat tasarımı ve öğretim yöntemleri konusunda da değerli bilgiler sağlayacaktır.

Araştırma konuları açısından, yapay zekânın ve makine öğreniminin çevirideki rolünün, özellikle de çevirmen edinci ve üretkenliğini artırmak için teknolojilerden nasıl yararlanılabileceğinin araştırılmasına acil bir ihtiyaç vardır. Ayrıca çevirinin psikolojik ve sosyo-kültürel yönlerinin 21. yüzyıl becerileri bağlamında incelenmesi, teknolojik uyumun insani boyutuna ilişkin önemli bulguları ortaya çıkarabilir.

Ayrıca, gelecekteki araştırmalar, öğretim bilimi, teknoloji çalışmaları ve çeviri çalışmalarından elde edilen bilgileri birleştiren disiplinler arası yaklaşımlara daha fazla vurgu yapılmasından yararlanabilir. Akademik kurumları, teknoloji geliştiricilerini ve çeviri endüstrisi paydaşlarını içeren işbirlikçi araştırma projeleri aynı zamanda alanın ihtiyaçları ve fırsatlarının daha bütünsel bir şekilde anlaşılmasını da sağlayabilir.

Uygulamada, çevirmen yetiştirme ve mesleki gelişim programları, sürekli yenilik için çabalamalı, gelişen teknolojileri ve pedagojik teorileri sundukları ürünlere dâhil etmelidir. Akademi ile çeviri endüstrisi arasında daha güçlü bağlantılar kurmak, öğretimin pazar taleplerine uygun ve duyarlı kalmasını sağlama noktasında çok önemlidir. Dahası, çevirmenler arasında yaşam boyu öğrenme kültürünün teşvik edilmesi, dil uzmanlıklarının yanı sıra 21. yüzyıl becerilerini sürekli olarak geliştirmelerinin teşvik edilmesi de etkili olacaktır.

Sonuç olarak, 21. yüzyıl becerilerinin çevirmen edincine katılımı dinamik ve devam eden bir süreci temsil etmektedir. Belirlenen araştırma açıklarını ele alarak, öğretim ve mesleki gelişimde yenilikçi uygulamaları benimseyerek çeviri mesleği, hem zorlu hem de fırsatlarla dolu bir geleceğe umutla bakabilir.

KAYNAKÇA

- Albir, A. H., & Olalla-Soler, C. (2016). Procedures for assessing the acquisition of cultural competence in translator training. *The Interpreter and Translator Trainer*, 10(3), 318-342.
- Ananiadou, K., & Claro, M. (2009). 21st Century skills and competences for new millennium learners in OECD countries. *OECD Education Working Papers, No. 41*. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/218525261154>
- Ayık Akça, T. (2022). Edebi metinlerde ve uzmanlık alan metinlerinde makine çevirisinin olanakları/olanaksızlığı: çevirmenin değişen görev tanımlarına yeniden bakmak. *RumeliDE Dil Ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*(30), 1321-1343. <https://doi.org/10.29000/rumelide.1188804>
- Beeby, A., Ensinger, D., & Presas, M. (Eds.). (2009). *Investigating translation: Selected papers from the 4th International Congress on Translation, Barcelona, 1998*. John Benjamins Publishing Company.
- Binkley, M., Erstad, O., Herman, J., Raizen, S., Ripley, M., Miller-Ricci, M., & Rumble, M. (2012). Defining 21st century skills. In P. Griffin, B. McGaw, & E. Care (Eds.), *Assessment and teaching of 21st century skills* (pp. 17-66). Springer. https://doi.org/10.1007/978-94-007-2324-5_2
- Cozma, M. (2023). Perceptions of cultural competence: The trainees' perspective. *Professional Communication and Translation Studies*.
- Dede, C. (2010). Comparing frameworks for 21st century skills. In J. Bellanca & R. Brandt (Eds.), *21st century skills: Rethinking how students learn* (pp. 51-76). Solution Tree Press.

- Eryılmaz, E. (2021). A study on the assessment of cultural competence in bilingualism: The case of German translation and interpreting at Istanbul University. *İstanbul Üniversitesi Çeviribilim Dergisi/ I.U. Journal of Translation Studies*.
- European Master's in Translation (EMT) network. (2017). *EMT competence framework*. European Commission. https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/emt_competence_fw_k_2017_en_web.pdf
- Ferrari, A. (2013). DIGCOMP: A framework for developing and understanding digital competence in Europe. *European Commission, Joint Research Centre, Institute for Prospective Technological Studies*. <https://doi.org/10.2788/52966>
- Gavrilenko, N. (2020). Formation of the digital competence of the translator. <https://doi.org/10.15405/epsbs.2020.12.02.73>.
- Grant, M. J., & Booth, A. (2009). A typology of reviews: An analysis of 14 review types and associated methodologies. *Health Information & Libraries Journal*, 26(2), 91-108. <https://doi.org/10.1111/j.1471-1842.2009.00848.x>
- Griffin, P., McGaw, B., & Care, E. (2012). *Assessment and teaching of 21st century skills*. Springer. <https://doi.org/10.1007/978-94-007-2324-5>
- Hansen-Schirra, S., Hofmann, S., & Nitzke, J. (2018). Acquisition of generic competencies through project simulation in translation studies. https://doi.org/10.1007/978-3-658-19567-0_16.
- Holmes, J. S. (1988). The name and nature of translation studies. In L. Venuti (Ed.), *The Translation Studies Reader* (pp. 172-185). Routledge.
- Ivanova, O. (2016). Translation and ICT competence in the globalized world. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 231, 129-134. <https://doi.org/10.1016/J.SBSPRO.2016.09.081>.
- Jabareen, Y. (2009). Building a conceptual framework: Philosophy, definitions, and procedure. *International Journal of Qualitative Methods*, 8(4), 49-62. <https://doi.org/10.1177/160940690900800406>
- Jakobson, R. (1959). On linguistic aspects of translation. In R. A. Brower (Ed.), *On Translation* (pp. 232-239). Harvard University Press.
- Jenkins, H. (2009). *Confronting the challenges of participatory culture: Media education for the 21st century*. MIT Press.
- Jumharia, D., & Rusni, R. (2018). Translation study: How crucial is cultural knowledge for students as the translators? *IDEAS: Journal on English Language Teaching and Learning, Linguistics and Literature*.
- Kiraly, D. (2000). *A social constructivist approach to translator education: Empowerment from theory to practice*. St. Jerome Publishing.
- Krajcso, Z. (2018). Translators' competence profiles versus market demand. *Babel. Revue internationale de la traduction / International Journal of Translation*. <https://doi.org/10.1075/BABEL.00059.KRA>.
- Liu, J. (2005). The components of translation competence. *Journal of Jinling Institute of Technology*.
- Machamer, P., Darden, L., & Craver, C. F. (2000). Thinking about mechanisms. *Philosophy of Science*, 67(1), 1-25. <https://doi.org/10.1086/392759>
- Melton, J. (2008). Lost in translation: Professional communication competencies in global training contexts. *IEEE Transactions on Professional Communication*, 51, 198-214. <https://doi.org/10.1109/TPC.2008.2000346>.
- Moher, D., Liberati, A., Tetzlaff, J., Altman, D. G., & The PRISMA Group*. (2009). Preferred reporting items for systematic reviews and meta-analyses: the PRISMA statement. *Annals of internal medicine*, 151(4), 264-269.

- Nord, C. (1991). *Text analysis in translation: Theory, methodology, and didactic application of a model for translation-oriented text analysis*. Rodopi.
- Olalla-Soler, C. (2015). An experimental study into the acquisition of cultural competence in translator training: Research design and methodological issues. *Translation & Interpreting*, 7(2), 86-110.
- PACTE Group. (2003). Building a translation competence model. In F. Alves (Ed.), *Triangulating translation: Perspectives in process-oriented research* (pp. 43-66). John Benjamins Publishing Company.
- Partnership for 21st Century Skills. (2009). P21 framework definitions. Retrieved from <http://www.battelleforkids.org/networks/p21/frameworks-resources>
- Petrisceva, O., & Starostina, N. (2019). Cross-cultural competence through training translation in economics. *LingRN: Language Translation (Topic)*.
- Pym, A. (2004). Redefining translation competence in an electronic age: In defence of a minimalist approach. *Meta: Translators' Journal*, 48, 481-497. <https://doi.org/10.7202/008533AR>
- Rafieyan, V. (2016). Relationship between cultural intelligence and translation of culture-bound texts. *Journal of Applied Linguistics and Language Research*, 3, 173-184.
- Repko, A. F. (2008). *Interdisciplinary research: Process and theory*. Sage.
- Rybachok, S., & Duda, O. (2023). Linguistic and country studies competence of the translator. *Naukovi zapiski Nacional'nogo universitetu «Ostroz'ka akademiâ». Seriâ «Filologiâ»*.
- Steiner, G. (1975). *After Babel: Aspects of language and translation*. Oxford University Press.
- Sumiati, A., Lustyantje, N., & Iskandar, I. (2020). Integrating 21st century skills into translation classroom: A brief perspective on its syllabus. <https://doi.org/10.21009/IJLECR.062.11>.
- Tomozeiu, D., Koskinen, K., & D'arcangelo, A. (2016). Teaching intercultural competence in translator training. *The Interpreter and Translator Trainer*, 10(2-3), 251-267. <https://doi.org/10.1080/1750399X.2016.1236557>
- Tran, T. (2023). Integrating 21st century skills into translation classroom from students' perspective. *International Journal of TESOL & Education*. <https://doi.org/10.54855/ijte.23315>.
- Trilling, B., & Fadel, C. (2009). *21st century skills: Learning for life in our times*. Jossey-Bass.
- Venuti, L. (1995). *The translator's invisibility: A history of translation*. Routledge.
- Vermeer, H. J. (1989). Skopos and commission in translational action. In A. Chesterman (Ed.), *Readings in Translation Theory* (pp. 173-187). Finni.
- Voogt, J., & Roblin, N. P. (2012). A comparative analysis of international frameworks for 21st century competences: Implications for national curriculum policies. *Journal of Curriculum Studies*, 44(3), 299-321. <https://doi.org/10.1080/00220272.2012.668938>
- Wagner, T. (2008). *The global achievement gap: Why even our best schools don't teach the new survival skills our children need—and what we can do about it*. Basic Books.
- Yazıcı, M. (2007). *Yazılı Çeviri Edinci*. İstanbul: Multilingual Yayınları.

EXPANDED SUMMARY

In an era characterized by unparalleled technological progress and the forces of globalization, the translation industry is at a crossroads, facing unique challenges and opportunities that demand a reevaluation of the competencies essential for professional translators. This study examines the critical intersection between the competencies required for translators and 21st-century skills, which include, but are not limited to, digital literacy, critical thinking, interpersonal communication, and creativity. By conducting a systematic review of the existing

literature and frameworks related to this topic, the study unveils the significant impact that integrating these contemporary skills into translator training programs can have on enhancing professional development and improving the overall quality of translation work. Such an integration is crucial for equipping translators with the necessary tools to adeptly navigate the complexities of a digital and globalized professional landscape, making them more adaptable, competitive, and successful.

The methodology employed in this research combines a systematic literature review with conceptual analysis to offer a comprehensive exploration of how 21st-century skills can complement and augment traditional translator competencies. This nuanced approach reveals several key findings: Digital literacy is indispensable for translators in the modern age, enabling them to efficiently utilize computer-assisted translation tools and digital resources, thereby enhancing their accuracy and productivity. Critical thinking and problem-solving skills are foundational, enabling translators to navigate complex texts and contexts, make informed decisions, and produce translations that are both culturally and contextually appropriate. Interpersonal communication is highlighted as vital for effective collaboration within increasingly multidisciplinary and multicultural translation projects, emphasizing the importance of clear and constructive communication in fostering successful project outcomes. Moreover, creativity emerges as a pivotal skill that empowers translators to find innovative solutions to translation challenges, particularly when faced with non-equivalent expressions and culturally bound texts, thus enhancing the fidelity and expressiveness of translations.

The study argues for the urgent need for translator education programs to evolve, advocating for curriculum updates that focus on instilling a comprehensive set of skills including not only linguistic and cultural proficiency but also technical, collaborative, and innovative capabilities. To effectively prepare translators for the modern professional environment's complexities, translator training programs must undergo significant curriculum reforms. These reforms should aim at embedding 21st-century skills within the educational framework, thus fostering a multidimensional skill set among aspiring translators. The study offers actionable strategies for curriculum developers and educators, underscoring the necessity of continuous innovation in teaching methodologies, professional development opportunities for educators, and strengthened collaboration between academic institutions and the translation industry.

Contributing to the ongoing discourse on equipping translators for success in a rapidly changing professional landscape, this research highlights the intersection of 21st-century skills and translator competence components. By providing a roadmap for enhancing translator training programs, the study underlines the importance of developing a versatile and adept translation workforce capable of meeting the global market's demands. Ultimately, the findings underscore the need for translators to possess a broad range of skills—encompassing digital proficiency, analytical abilities, collaborative competencies, and creative thinking—to navigate the challenges and opportunities presented by today's professional environment effectively. This holistic approach to translator training promises not only to increase the employability and

competitiveness of graduates but also to contribute significantly to the translation industry's ongoing development and success.